

Posudek oponenta

Název bakalářské práce:
Stream.cz a jeho originální seriálová tvorba

Autorka:
Dorota Vašíčková

Oponentka:
Mgr. Eva Pjajčíková

28. srpna 2017

Dorota Vašíčková se rozhodla zpracovat aktuální téma rozvíjející se české internetové platformy Stream.cz s jeho původní seriálovou tvorbou jako ústředním bodem zájmu. V obsáhlém, avšak přehledně strukturovaném a čtivě zpracovaném textu zachycuje vývoj nejvýznamnější české internetové televize, a to od jeho počátku až do současnosti. Ukazuje, jakým způsobem se na krátké, ale dynamické historii tohoto portálu odráží vývoj českého internetu, uživatelských návyků, marketingových strategií a dramaturgických postupů v práci s audiovizuálním webovým obsahem, a jak všechny tyto faktory přispěly k faktu, že je Stream momentálně přední českou internetovou televizí, která u nás nemá v dosahu ani v rozmanitosti nabízeného obsahu v podstatě konkurenci.

Autorka ji ve své práci prezentuje jako vesměs vizionářský projekt jednoho člověka, který pak za dobu své existence vyzkoušel několik různých modelů práce s obsahem, aby tak prozkoumal možnosti českého internetu. Od počátku si byl přitom vědom své jediné výhody oproti rozvíjejícímu se trhu v zahraničí, a sice českého obsahu pro českého diváka, a zároveň jasně deklarované ambice vytvořit postupně televizi s vlastním původním obsahem. Realizace tohoto projektu a jeho současný úspěch souvisí přitom také s korporátním dohledem firmy Seznam.cz, která Stream absorbovala.

Jde tedy o téma, které je bezpochyby důležité zpracovat, a právě období vzrůstající popularity původních dramatických i publicistických internetových pořadů v českém prostředí se ukazuje jako vhodný moment ke zmapování této oblasti.

Autorka pracuje systematicky a pečlivě v zařazení internetových televizí a jejich typologii v internetovém prostředí v závislosti na různých faktorech. Teoreticky přitom vychází ze studií Aymara Jeana Christiana, což jí umožňuje vidět Stream.cz v kontextu jiných možností, kterými se webové televize ubírají. V samotné analýze Streamu pak vychází především z osobních rozhovorů s jeho čelními představiteli, resp. důležitými tvůrci, což souvisí samozřejmě i s absencí jiných materiálů – např. dřívější podoby stránek či pokrytí tématu v sekundární literatuře. Zároveň to autorce umožňuje sledovat rétoriku aktérů a pochopit perspektivu samotných tvůrců obsahu. Z pochopitelných důvodů je jasné, že autorka neměla přístup k interním materiálům jako např. složení publika/uživatelů Streamu, Seznamu a jednotlivých pořadů, které by určitě nabídly hlubší vhled do uvažování tvůrců a manažerů nad svými cílovými skupinami a výrobou obsahu pro ně. Nabízí se otázka, jestli autorka zahrнула toto téma do svých rozhovorů a jestli se respondenti nějak blíže vyjadřovali o tom, jak uvažují nad svým divákem. Pomohlo by to možná objasnit určitý rozpor, který vyvstává mezi deklarovanou mainstreamovou orientací Streamu (resp. zejména Seznamu) a poměrně vyhraněně zacílenými původními seriály, které produkuje. Autorka na jednu stranu píše, že Stream jedná ve svých rozhodnutích čistě pragmaticky a ekonomicky, rozhoduje se podle toho, z čeho bude mít největší finanční profit. Musí uspokojit nejširší diváckou skupinu (slovy Krušiny „diváka Novy“), která se shoduje s uživatelskou základnou Seznamu. Naproti

tomu ale nejde cestou bulváru, který by větší odbyt jistě zajistil, ale hledá nové talenty, čerstvé absolventy FAMU, respektuje jejich autorské vize, vyrábí kritické sebereflexivní seriály a (většinou) inteligentní satiru, která od diváka vyžaduje přehled v dění na domácí politické scéně. Jak se ale ukazuje, v oblasti marketingu s těmi vyhraněnějšími obsahy příliš pracovat neumí a poměrně konzervativně je promuje mainstreamovými kanály, kde se s hlavním publikem mívá, jak bylo skvěle ukázáno na příkladu *Semestru* (zajímalo by mě, jak s tímto dál marketéři pracovali u *Pěstírny* a jestli svoji strategii nějak přehodnotili). Je možné, že tato snaha oslovit mainstreamové diváky a zároveň „niche“ publikum je jen další v řadě experimentů Streamu s obsahem a že se časem na základě těchto zkušeností Stream vyprofiluje výrazněji směrem k jednomu z nich?

Důležitým aspektem je také institucionální pozadí a vývoj v organizaci práce. Bylo tématem rozhovorů např. i to, jakým způsobem se ustavoval současný systém? Přenesli si hlavní aktéři z bývalých působišť (např. Petana z *Primy* či Kuchynka z *Negativu*) i organizační stránku věci, tzn. hierarchii funkcí a náplň práce? Nebo se systém ustavoval ad hoc, na základě známostí a neformální spolupráce, která se později ustálila (či stále fungují tak trochu „punkově“)? S tím souvisí např. i termín „programová rada“ nečekaně použitý v souvislosti s dramaturgickou skupinou pro hrané formáty na str. 94, která dle citací z rozhovorů působí také spíše neformálně, nebo zmínka o tom, že Kuchynka je i přes své značné zapojení do struktury Streamu pouze externím spolupracovníkem.

Drobnou výtkou, kterou je však třeba chápat spíše jako podnět k dalšímu zkoumání u jinak výborně pojatého tématu, jsou rezervy v rozpracování vnějších vlivů, které formují obsah a formu samotných seriálů, což by teoreticky mohl být největší přínos této práce v budoucnu (nyní je v práci zmíněný např. vliv editorky self-promo obsahu na stránkách Seznamu či požadavky na možnost mobilního sledování seriálu, což ovlivňuje samotnou podobu a obsah seriálu). Zajímavé by však bylo zjistit, do jaké míry Stream pracuje s prosumerskou zpětnou vazbou, jak pracovníci Streamu analyzují např. divácké komentáře a jak to ovlivňuje jejich další programová rozhodnutí.

Celkově je práce promyšleně a pečlivě zpracovaná, doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení „výborně“.